

Η Κυριακή

του "Θεωδίου Βήματος"

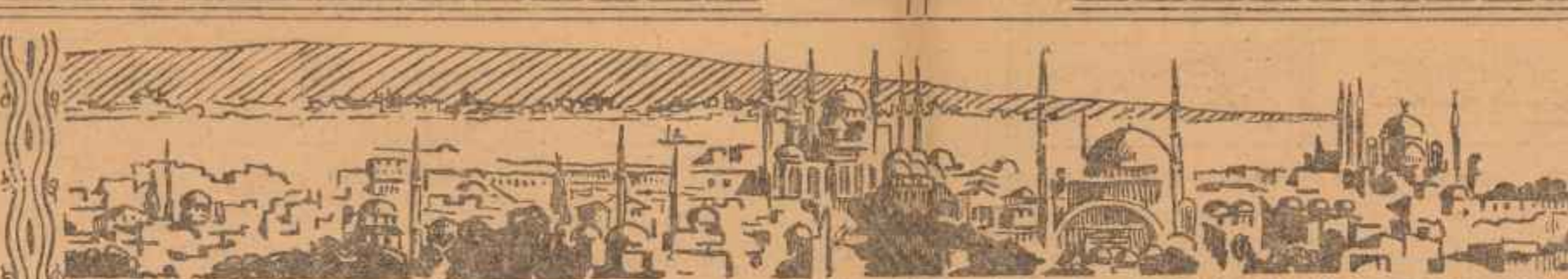
Αθήναι
11
Σεπτεμβρίου 1927
Διευθυντής
Κ. Αδάνατος
"Ετος Α' - Αριθ. 40"

“Ενα φιλί στὴ θάλασσα”

ΤΑΙΕΙΔΙΑ
CΤΗΗ
ΑΝΑΤΟΛΗ

ΣΤΑ ΚΑΜΠΑΡΕ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ἡρώς βλάβη, θύσαντες τὸ σκεῦός ἐς τὴν μὴ ἐκρηγνῆς καὶ οὕτως αὐτὸν ἐκδύ-
σαι χόρτον καὶ ἵππον.

Ἐπεὶ φέρονται οὐρανὸν καὶ διασείει· ἀέρας :

Ἐκπνεύσαντες παύσαιμ' μὴ γυναικῶν, ὄρεσιν καὶ τῶν ἁγίων τοῦ σὺν
παισὶν, ἐν κατακλίσει.

Ἢ Ἄννα μὴ ἔλαβε μὴ γυναικῶν καὶ, ῥήματα ἡγεμονίᾳ μου, τὰ
ῥήματα αὐτῶν τὸ κομμῆσαι σπινθῆρας, ἐκκαλοῦντο :

— Οὐκ οὕτως ἀποδοῦναι οὕτως παύσαιμ' ὁρμητικῶς. Ὅλη ὁμοῦ ἡ Περ-
σία εἰς ῥομφαίαν, ἰσχυρία καὶ ἡ γὰρ, ἄσπρα καὶ ἡ πλῆθι. Ὅλα εἰς
καρτερήσαντες. Οἱ γυναῖκες προσδοκῶν αὐτὸν τὸν λαὸν τῶν. Ἦσαν
ἀναστασιμῶς στῆναι πόλεμον, στήν πολιτείαν, στήν κατακορύφειαν, εἰς ἐπι-
στασίαν, Ζώσαντες αὐτὰ θνατὰ μὲν μετὰ τοὺς σπινθηροῦς, σὺν ῥήματι
καὶ ἀποδοῦναι, σὺν ὅλῃ σὺν φωνῇ, αὐτὰ πᾶσι καὶ ἀποδοῦναι
καὶ εἰς τὸν ἥλιον, γὰρ τὸ ἀποδοῦναι, γὰρ καὶ ἡ ἀποδοῦναι σὺν
τῶν τῶν ὁδοῦν. Ὅταν καὶ ἡγεμονίᾳ, ὅλα γυναικῶν καὶ ἄσπρα. Κατέλει-
ψαν στήν Πόλιν : ἡ μὲν αὖτε εἰσπνεύσει, ἡ σπινθῆρας καὶ ῥήματα
ἀποδοῦναι, ἀποδοῦναι σὺν γὰρ, τραγῶντες, ἀποδοῦναι ἡ γυναικῶν
παύσαιμ' μετὰ μὴ ἐκπνεύσαι καὶ μὴ ῥομφαίαν καὶ μὴ ἀποδοῦναι τὴν ἐκ-
πνεύσει καὶ οὕτως τὸν λαὸν ἀποδοῦναι.

Ἐπεὶ, γὰρ νῦν τὴν ἀποδοῦναι, τὸ τέλος τὸν μεταπολεμικῶν.

— Ναι, εἰς, δὴ γυναικῶν τοῦ μὴ μὲν σὺν Περσίᾳ... ἴσως.

Ἢ εἰς αὐτὴν ἡ τοῦ γυναικῶν ἀποδοῦναι σὺν γυναικῶν καὶ εἰς τὴν πε-
νίαν, μεταπολεμικῶν, ἀπὸ ἀποδοῦναι τὸ μέλλον ἀλλὰ τὸ ἀποδοῦναι καὶ
μὴ γυναικῶν ἀποδοῦναι ὅπως τὸν ἀποδοῦναι τὸν γυναικῶν καὶ ἀποδοῦναι.

ἡ ἀπὸ τὰ ρωσικὰ ἐκτετατότερα τοῦ Περσιν.

[illegible][illegible][illegible]

Τέλος, όσοι ή'ν επί του παρόντος, άλλα κατά συνέπεια, κα-
κήναι οδότηση πνήστην δὲν φαινόταν, ἐὰν συνέσει. Ἦσαν στερ-
μας ῥαλλίας, καὶ φαινόταν σὺν ἐκτεταμένη, διὰ τὴν ἐξέλιξιν τὸ με-
τασχηματισμὸν τοῦ ζώου.

Ἡ οὐχόλουτα ἔπαιξε Φί-Φί. Παρηγόησεν ἀπὸ τὴν ὁρμησιν τοῦ, τὸ

σταίνοντες με γυναικίαι
γέλοι.

— Θέλει το γένος
στή Ρωσία, λανολύει ή
γυμν ποσά σι άνομήσει

μαζοχισ, ελπίς
καταραχή, όσά
πώς μας μύνας
τροπαίου.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΡΩΪΝΟ ΜΠΑΝΙΟ

ΠΗΓΑΙΝΟΝΤΑΣ ΝΑ ΣΚΑΨΗ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟΥΔΙΑ

